

[Alfred Hansen]

rundt reelt ikke har nogen nævneværdig indtægt til sig selv, får meget svært ved uden at gribe ind i sin virksomhed at betale de formueskatter, som loven vil medføre, hvis ikke den bliver ændret. Det er den slags eksempler, vi gerne vil have sat fokus på, og vi vil gerne have revideret loven af december 1979, sådan at vi kan få ændret disse forhold.

Jeg håber meget, at vi ikke nødvendigvis sætter sommerferien som sidste frist. Jeg så gerne, at man i løbet af et par måneders tid kunne være klar til at præsentere det forslag, som skal være gældende fremover. Jeg tror, at sagen er så alvorlig, at det i sig selv kræver, at den bliver klaret meget hurtigt. Vi ved jo, at regeringen kan handle meget hurtigt, når det gælder om at få nogle forslag på bordet og få dem hurtigt kørt igennem, så et enkelt forslag, en lille, spinkel revision, kunne i og for sig godt finde sted i løbet af et par måneder. Det håber jeg.

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at nu skal vi, sådan som den økonomiske situation er, ikke gøre det lettere for formueejerne, end det var før december 1979. Det kan man jo mene, men det er rent faktisk heller ikke det, der sker med det forslag, der lægges frem her. Tilbage står dog stadig væk den forhøjelse af formueskattepromillerne, som vi i øvrigt stemte imod, og som vi også finder er urimelig af mange andre grunde, men som vi ikke diskuterer i dag.

Det forslag, vi diskuterer i dag, stiller ikke formueejerne gunstigere, end de var stillet før december 1979. Det retter alene op på nogle af de skævheder, nogle af de ting, som nogle nu kalder »utilsigtede virkninger«. Men ministeren kalder det åbenbart ikke »utilsigtede virkninger«, for ministeren sagde ganske klart, at ingen bør have været i tvivl om konsekvenserne af, hvad der blev vedtaget. Jeg har da også hele tiden haft en mistanke om, at det var nogle hegnspele, der skulle flyttes her, og at de elementer af konfiskation over for først og fremmest erhvervsformuer, som ligger i dette, var noget, ministeren udmærket var klar over, og debatten i dag har understreget, at det nok er situationen.

Men det bygger ikke blot på rent ideologiske hensyn, det bygger nok også lidt på uvi-

denhed. Når ministeren nu siger igen, at ministeren har svært ved at forstå denne situation med store formuer og lave indkomster, så er det, fordi ministeren åbenbart ikke fik lært noget af diskussionen i skatte- og afgiftsudvalget i december, hvor vi netop diskuterede, hvad der var aktive, og hvad der var passive formueanbringelser. Ministeren har jo sagt her i salen, at en formue, der gav et lavt afkast, da kun kunne være en passiv anbringelse. Men det er jo det, vi ser mange steder i landbruget, hvor der nødvendigvis må være bundet en stor personlig formue i produktionsapparatet, og hvor indkomsterne kan være meget, meget lave. Det er det, vi ser i mange byerhverv, det er det, vi har fået talrige eksempler på er situationen. Så man behøver såmænd ikke straks begynde at grave ideologierne frem og gå på jagt efter skattefiduser og manipulationer, når man hører om den slags, hr. minister. Det kan være, at det er et dybt forankret element i traditionel dansk erhvervsstruktur.

Jeg blev jo ikke hjulpet meget af ministeren med hensyn til at fortælle min ven derovre på Fyn, hvad han skulle gøre. Det eneste, jeg kan sige til ham, er, at nu har skatteministerens altså opdaget, og det har han også forklaret sin forligspartner hr. Rahbæk Møller, at der er noget om, at de unoterede aktier er sat for højt. Og så vil min ven på Fyn sige: nå ja, det kunne han jo have fundet ud af noget før, men vil han gøre noget ved det? Det ved jeg ikke, kan jeg så sige til ham, men nu vil han da til at kigge på det.

I mellemtiden skal min gode ven derovre på Fyn altså have skrabet ikke alene 60.000 kr. sammen, for at han kan have penge til at betale sin indkomstskat og formueskat med, han skal også have lidt at leve af, selv om han er en beskednen mand. Og for at få de 60.000 kr. skal han hæve 180.000 kr. i sin virksomhed. Det kan virksomheden ikke trække fra, det er maskeret udbytte. Det vil sige, at virksomhedens hele overskud og mere til for 1980, sådan som det ser ud, vil forsvinde, og at denne virksomheds mulighed for at sætte beskæftigelsen i vejret, for i det hele taget at klare sig, vil blive forringet, imedens ministeren går og overvejer, hvad han kan gøre ved de unoterede aktier.

Ministerens trøstede sig med, at ministeren ikke har noteret et flertal for forslaget fra venstre og konservative, sådan som det fore-